

Tarszis leánya, nincs többé kikötő!
A Tírusz-orákulum Jesája könyvében és az értelmezői hagyomány

HACK MÁRTA
Szent Pál Akadémia
mhack@szpa.hu

A Szent Pál Akadémia bibliafordítói műhelymunkájában az elmúlt időszakban Jesája próféta könyvében, az 1-39. fejezet lektorálásán dolgoztam. Lexikográfiai szempontból az egyik legösszetettebb szakasznak a 23. fejezet bizonyult. A *Magyar Hebraisztikai Társaság* 2018-as Schweitzer József (z"l) emlékkonferenciája alkalmából ennek a fejezetnek a példáján szeretném bemutatni azokat a fordítási kérdéseket, melyek a lektorálás és jegyzetapparátusban történő kommentálás során felmerültek.

A Tírusz-orákulum szövegében összesen tíz földrajzi-etnikai elnevezés fordul elő, továbbá egy hapax legomenon. Azt kutatom, hogy ezek beazonosítása hogyan lehetséges egyfelől a nagy múltra visszatekintő értelmezői hagyományra támaszkodva, másfelől pedig a holt-tengeri Ésaías/Izajás-tekercsek felfedezése óta kibontakozott szövegtani vizsgálat fényében. A Septuaginta, Jonatán ben Uzziel Targuma, Ibn Ezra és a későbbi szerzők munkássága által kirajzolt íven szeretném bemutatni néhány modern kommentárig bezárólag, hogy a kommentátorok milyen segítséget kínálnak a problematikus szöveghelyekre nézve.